

ACHAB?V KONEC

Převod materiálu

Lavická Anna

Pořadí v lekci

21

VSTUPNÍ VERŠ

Žalm 12,4 +7a — Kéž Hospodin zcela vymýtí ty úlisné rty, jazyk, co se velikášsky chvástá. Co vysloví Hospodin, jsou slova ryzí.

LITURGICKÉ ?TENÍ

1Kr 22, 1-6

KATECHETICKÉ OPZNÁMKY

1. KLÍČOVÉ POJMY, DOBOVÉ A TEXTOVÉ SOUVISLOSTI

- **prorokování** – je součástí dějin Božího lidu, ale není svázáno s jakoukoli událostí. Jeho východiskem je smlouva mezi Hospodinem a Izraelem, z této smlouvy vychází, její platnost potvrzuje a připomíná.

Ve SZ se ovšem nesetkáváme se systematickým učením o budoucnosti Božího lidu. Proroctví jsou vždy ?áste ?ná, p?íležitostná. Proroci jsou p?edevším kazatelé, jejich zám?rem nebylo vytvořit úplný p?ehled budoucích událostí. Proroctví je vyhlášení Božích úmysl? s jeho lidem a se sv?tem, je to poselství vyslovené p?ed n?kým i p?ed ur?itou událostí. Proto vždy p?edpokládá ur?ité poslucha?e, odpovídá na konkrétní situaci, je ur?eno konkrétnímu místu a dob?. Není v n?m nic nep?esného, abstraktního. Je kázáním pro ur?itou d?jinnou chvíli Izraele a pro jeho plné pochopení je t?eba tyto okolnosti znát. Není to pouhá p?edpov?? ani všeobecné poselství, platné ze všech okolností.

Prorokování je vždy ve služb? Boha a on z?stává jeho Pánem. Není vázán v?štbami prorok?, je závislý jen na svém slovu, v?n? živém, konkrétním a osobním. Není možné stav?t proroctví SZ nad Boha Izraele; i proroci musí stále znovu a znovu p?ijímat Hospodinovy výroky, které mají p?edat lidu.

- **falešný prorok** – je ten, který hlásá n?co, na? se nelze spolehnout, co nemá podstatu v poselství od Boha. Falešné poselství neobstojí.

- **královi proroci a Míkajáš** – Achab chystá dobyva?nou válku. V?štba dvorských prorok? – rádc? pat?ila v takových p?ípadech k b?žné starov?ké vojenské taktice. Izrael v tom nebyl výjimkou (1Sa 23,1nn aj.). „ty?i sta prorok? Achabových jsou proroci dvorští, které si král živí a kte?í jsou mu za to po v?li. Jóšafat (Jozafat) je právem podez?ívá, že 'prorokují' tak, aby se svému chlebohárci zavd?ili. Proto si výslovn? žádá **proroka Hospodinova**. Achab je k Jóšafatovi up?ímný. Zná takového proroka.“ (Starý zákon, P?eklad s výkladem sv.6, Praha, Kalich 1980, s.174).

Míkajáš p?ichází na královu výzvu a vy?izuje slovo Hospodinovo. Prokazuje se jako pravý prorok (Dt 18, 15-22) a ?eká i v žalá?i s d?v?rou, že se jeho slovo prokáže jako pravdivé. Achab?v **šéfprorok** nese jméno **Sidkijáš** (Hospodin je spravedlivý), je to však jen maska, stejn? jako jeho p?ilba s rohy. O jeho „pravé tvá?i“ vypovídá p?ídomek syn *Kenaar*?v. Není sv?dkem víry, ale zhoubného pohanství.

- **Míkajáš** znamená **Kdo je jako Hospodin?** Prorokovo vyznava?ské jméno je zároveň i jeho „programem“ – obnovuje respekt k Hospodinov? jedine?nosti. Izrael ne?íkal „v?ím v Boha“, ale m?l svá kréda, mezi n?ž pat?ila i vyznava?ská formule „Kdo je jako Hospodin“ (viz nap?. Ex 15,11; Ž 113; 5 Mi 7,18; Iz 64,3 aj.) Izrael nedrží „monoteismus“ (vyznání jediného Boha) jako náboženskou ideologii ("v jednoho Boha v?iti budeš") – ale jeho vyznání vyr?stá z úžasného porovnání jedine?ných Božích skutk?, pop?. Boží spolehlivosti, se zp?sobem náboženství okolních národ?. P?ízvisko „**syn Jiml?v**“ je odvozeno od slovesa naplnit – nazna?uje snad, že v jeho zv?sti je plnost pravdy Hospodinovy (JIMLA – On -/B?h/ plní, napl?uje)

- **první Míkajášova odpov??** (v.15) souznívá s v?štbou dvorských prorok?. Jeho slova se zdají potvrzovat ?e ? t?ch, kte?í p?edpovídají Achabovo vít?zství, ale p?itom jsou z?eteln? jejich ironizující ozv?nou. Svou odpov?? ovšem nestvrzuje formulí „slyš slovo Hospodinovo“. Zatím mluví jako vyu?ený, tj. vyškolený zkušeností a v?domostmi (vyškolený je opakem povolného).

- **druhá odpov??** (v.17-23) vyvolává prudkou reakci Sidkijáše a Achaba. Míkajáš se jako *povoláný Hospodinem* nep?izp?sobuje v?tšín?, ale zv?stuje porážku vojsku a smrt králi Achabovi.

- **Míkajáš?v obraz** (v.19-23) kontrastuje v textu se Sidkijášovou scénkou (v. 11), symbolizující Achabovu sílu a vít?zství. Podobné obrazy užívají i jiní sv?dci (nap?. Ez 1,26-28; Sk 7,55), také mimobiblická literatura. Prorok zde využívá ke zv?stování tehdy pom?rn? známou p?edstavu nebeského dvora. D?tem lze tuto ?ást prorockého kázání vypráv?t jako podobenství, ve kterém Míkajáš odhaluje, jak hluboce je rozpadlá Sidkijášova osobnost a jak zhoubná je d?v?ra k takovým profesionálním prorok?m. Achab jako „zlo“ chápe to, co mu p?ekází v jeho mocenských zám?rech (p?i?emž si správn? všímá, že Hospodin jeho pohanskému pojetí kralování už dlouho p?ekážky klade). Míkajáš odhaluje, že skute?ná zkáza vychází z úst t?ch, kdo králi poklonkují a jeho rozhodnutí nábožensky podbudovávají.

- **Sidkijášova reakce** (v.24) není d?sledkem vzn?tlivé povahy, ale stvrzuje, že se jedná o zásadní *spor mezi vyu?eným a povolným (inspirovaným Hospodinem)*, tedy mezi náboženským funkcioná?em a povolným. ?tená? si má uv?domit, že prorok není placená, stálá funkce a že církevní ú?ad ani doktorát teologie automaticky nezaru?uje pravdivost zv?sti. Náboženské vzd?lání ani postavení ne?iní z ?lov?ka automaticky bytost odolnou v?i pokušením nebo otev?enou pravd?.

2. ÚSKALÍ TEXTU

- **konven?ní užití slov prorok a proroctví** je zna?n? odlišné od naší soudobé jazykové zkušenosti, která pod t?mito pojmy rozumí „(domn?le) p?edpovídat budoucnost, v?štit“ (viz i Slovník spisovného jazyka ?eského). Nevykreslete tedy proroka jako jasnovidce, který ví všechno p?edem. Prorok nebyl v?štec ani jasnovidec. Vy?izoval vzkaz, *rokoval pro Hospodina*.

Prorok je vždy zasažený ?e?í Boží a dovede využít ke zv?stování všech svých znalostí a schopností. Není to jen „spontánn? jednající ?lov?k“, který pohrdá vzd?láním, není na chvíli osvěcený „hloupý Honza“. Podobné prorocké rysy vidíme u apoštola Pavla (když zd?razní, že je povolán Vzk?íšeným, a neodvozuje svou autoritu od Petra), a u Ježíše v evangeliích (u?í jako moc maje, ne jako zákoníci).

Budete-li pracovat se zkušenostmi a asociacemi, které d?ti mají, m?že se s velkou pravd?podobností ukázat, že na jejich zkušenost nelze navázat. A je to užitečné otev?en? ?íci. Samo vypráv?ní by pak „obraz proroka“ m?lo vybarvit z?etelnými biblickými barvami.

- m?jte na pam?ti, jakou perspektivu p?i vypráv?ní užíváte. Samo biblické vypráv?ní se st?ídav? soust?edí na Achaba, Jóšafata, Sidkijáše, Míkajáše a z nap?tí jejich výpov?dí vyplývá kone?né poselství. D?ti mají sklon se s jedním z hrdin? identifikovat. Nejde však o to, aby se ze všech poslucha?? stali proroci, ale aby všichni byli otev?eni zvláštnosti, nekonven?nosti prorockých zv?stných d?raz?.

- ?azení scén v biblickém textu není (tak jako mnohde jinde) ?asov? následné, ale významové (o zp?sobu Sidkijášova vystoupení se dozvídáme, až když p?ichází na scénu Míkajáš, a pod). Nebojte se vypráv?t v nep?erývané ?asové linii, pamatujte zárove? a na zám?r vypráv?ní.

- p?i výkladu Míkajášova podobenství o nebeském dvoru bychom nem?li sklouznout ke zjednodušujícímu pojetí predestinace: „co se má stát, to se stejn? stane“. Práv? proroci nám dosv?d?ují, že není nic narýsováno p?edem, Hospodin je ochoten své rozhodnutí zm?nit (viz 1Kr 21,29; Jr 26,3).

- vypráv?ní o Achabov? smrti nenasloucháme v pozici t?ch, kdo se radují „z konce zlého krále“. P?íb?h Achabovy zatvrzelosti je p?íb?hem zpronev?ílé církve, která na apel Božího slova reaguje karikovan? jako Achab – místo skute?ného pokání nastupuje jen pud sebezáchovy.

3. METODICKÉ POKYNY

Obrázek je možné použít na začátku v rámci motiva?ního uvedení. Vypráv?ní potom m?žete p?edstavit jako p?íb?h o tom, koho a co poslouchal rád a nerad král Achab. V jeho záv?ru se k dotvo?eným obrázk?m op?t vra?te. Ptejte se, jak by tedy vypadal obrázek domalovaný Achabem a zda je nebo není podobný obrázk?m d?tí. Hledejte společn? obdoby a rozdíly a mluvte o tom, co je tedy asi dobré a nad?jné.

4. POM?CKY:

Postavy n?kterých prorok? z knihy Dr. Tim Dowley: Školní pr?vodce biblí, s.14-15, Kalich Praha; Kniha o biblí, s.86-87 Proroci, Albatros, Praha 1992; Biblický atlas (místa zmín?ná v úloze); obrázek starov?kého vále?níka na voze ve zbroji; obrázek pohanského božstva.

K vypráv?ní dobře využijete postavy z Flanelografu II. Scéna p?ed Achabem a Jóšafatem se dá jednoduše zdramatizovat. S d?tmi si nap?. m?žete zhotovit masky vít?zných vále?níků?, které Míkajáš svým slovem „strhne“.

5. MOTIVA?NÍ UVEDENÍ DO P?ÍB?HU

Otázka pro mladší a st?ední školní v?k:

Už jste n?kdy zažili, že proti jednomu stála většina t?ídy a u?itel/ka nakonec dal/a za pravdu tomu osamocenému proti většin??

(Variantu rozhovoru na toto téma si m?žete nachystat pro mladší, st?ední a starší školní v?k. S mladšími m?žete mluvit o konfliktu ve škole, v part? a pod., se staršími o konfliktech společenských nebo t?ebas církevních. V rozhovoru p?itom nep?jde jen o to, abychom artikulovali zkušenost „osam?lého hlasu“, kterou zdaleka ne všichni ud?lali. Pokuste se artikulovat i pocity zkušenosti „pozorovatele“ ?i sv?dka takového konfliktu, který se rozhoduje, ke komu se p?ídat, komu dát za pravdu, koho poslechnout.)

Otázka pro starší školní v?k:

Od koho se o?ekává, že bude mluvit (?i psát) tak, jak se líbí t?m, kdo mají moc, slávu, funkci?

(Tato motivace umožní osvětlit úlohu dvorských proroků. Jako kontrastní postavu pak přivedete na scénu povolaneého svatka Hospodinova)

6. OSNOVY VYPRÁVĚNÍ

a) poznámky a osnova pro mladší školní věk:

Pro mladší můžete jako předlohu vyprávění užít BD, úlohu 71 Achabův konec. Autor zcela vypouští scénu nebeského dvora, ponechává jen výrazné slovo o ovcích bez pastýře. Tím však vzbuzuje dojem, že těžištěm prorockého slova je odpověď situace. Pamatujte však, že v centru příběhu stojí Míkajáš jako ten, kdo odhaluje falešnost dvorských proroků. Tuto rovinu vám pomůže podtrhnout zařazení motivace.

I. Motivační rozhovor

II. Král Achab chce vést válku

III. Královští proroci odpovídají vítězství (Sidkijáš si nasazuje rohy)

IV. Míkajáš vykládá Hospodinovo slovo a odhaluje zhoubnost Sidkijášova proroctví

V. Míkajáš je uvězněn

VI. Achab v bitvě umírá

b) poznámky a osnova pro střední a starší školní věk:

Navržená osnova umožňuje po malých úpravách pracovat s jednou či druhou z navržených motivací. Dobře přitom můžete využít postavy posla. Dopředu Míkajášovi radí, jak má mluvit – předem se tedy rozhodl, jakému typu „prorokování“ chce naslouchat – tomu, které je v souladu s královým záměrem. Na této postavě lze dobře ukázat, že nezáleží jen na prorocké povolání, odvaze a statečnosti, ale i na postoji těch, kdo se u takového konfliktu ocitnou.

I. Motivační rozhovor

II. Achabův záměr vést válku komentují dvorští proroci v řeči se Sidkijášem, Jóšafatovi jejich vystoupení nestačí

III. Posel přivádí Míkajáše a dává mu rady, jak má jeho slovo vypadat.

IV. Míkajáš ironicky souzní s dvorskými proroky

V. Míkajáš vypráví příběh z nebeského dvora

VI. Sidkijášova a Achabova reakce

VII. Achabova leť a smrt

VYPRÁVĚNÍ

I. MOTIVACE

Koho považujete za lepšího kamaráda: toho, kdo vám schválí všechno, co vás napadne, nikdy se s vámi nehádá a udělá, co si umanete – nebo toho, kdo vám dokáže říct svůj názor a třeba se i postaví proti, když plánujete nějakou hloupost?

II. KRÁL ACHAB CHCE VÉST VÁLKU A RADÍ SE SE SVÝMI PROROKY

Izraelský král Achab plánuje hloupost. Chce vést válku proti sousednímu aramejskému království. Ví ovšem, že bude mít větší šanci na úspěch, když si najde spojence. A tak vyzve svého jižního souseda, judského krále Jósafata: „Pjdeš se mnou do války o Rámot v Gileádu?“ – „To se ví, že půjdu. Vždyť jsme jako bratři, naše země a náš lid tvořily kdysi jeden celek... Ale přece by jen bylo dobré dotázat se Hospodina.“ – „To nebude žádný problém, mám ty sta proroků,“ halasil furiantsky král izraelský. A hned se jich ptá: „Mám jít do války, nebo mám od toho upustit?“ – Všimli jste si, vůbec se nezmnul o Hospodinu, mluví jen o sobě, jako by to stejně záleželo jen na něm, jak on, král, rozhodne. Dvorní proroci ovšem králi vždycky potvrdili to, co chtěl slyšet. A tak i teď jeden přes druhého prorokují: „Jen jdi, Hospodin ti dá vítězství.“

III. JUDSKÝ KRÁL MÁ POCHYBNOST O PRAVDIVOSTI DVORSKÝCH PROROKŮ

Kdo vlastně byli tihle proroci? Neplešme si je s jasnovidci, kartáři a vykladaři horoskopů, kteří jakože předpovídají budoucnost. Proroci nebyli věštcí. Jejich úkolem bylo vyřizovat vzkazy od Hospodina, oznamovat, jak věci, události a lidi vidí Bůh. Proto se jim také někdy říkalo „vidoucí“. Takový prorok přicházel a oznamoval Boží slovo, ať to bylo lidem vhodné i nevhodné. Opravdového proroka poznáte podle toho, že to vůbec nemohl jednoduché, že často sklízel nevděk, mocných i obyčejných, protože musel králi i lidem vyřizovat věci, které se jim nelíbily.

Takového proroka však judský král na izraelském královském dvoře postrádá. Ti všichni, které vidí, jsou proroci „životníci“, kteří mají u dvora dobré bydlo, a proto se řídí zásadou: „Koho chleba jíš, toho píšeš zpívej.“ Tohle judský král prokoukl, a tak naléhá na svého izraelského kolegu: „Njakého Hospodinova proroka tu nemáš?“ – „No, o jednom bych věděl,“ ošíval se izraelský král, „ale jsem radši, když mi nechodí na oči, protože mi nikdy neprorokuje nic dobrého. Míkajáš se jmenuje; nesnáším ho, už tím svým jménem mě provokuje.“ (Míkajáš, Kdo je jako Hospodin?) „Nemluv tak,“ napomenul izraelského krále jeho judský soused, „a raději pro něj pošli.“

IV. POSEL JDE PRO MÍKAJÁŠE A NABÁDÁ JEJ, JAK MÁ PŘED KRÁLEM MLUVIT

Zatímco posel jde pro Míkajáše, na veřejném prostranství před zraky obou králů probíhá velkolepá prorocká šou. Královi proroci jsou pořádně rozšoupaní. Šéfprorok Sidkijáš si nasazuje železné rohy, znamení neporazitelné bytí síly, a přesvědčuje krále, že do toho má jít, že o jeho vítězství není pochyb. Všichni ostatní mu přizvukují. – Je to jako reklama: silné auto se řítí křivolakými silničkami nad strmým srázem a vy jste přesvědčováni, jak je to skvělé a bezpečné pojetí...

Králův posel mezitím Míkajáše přemlouvá: „Dej si pozor, jak budeš před králem mluvit. Zbytečně jej nedráždí. Ublížil bys tím jenom sám sobě. Všichni proroci ohlašují králi jen dobré věci. Dej na mou radu, neodlišuj se, přidej se k nim.“ – Míkajáš však věrně stojí ve svém poslání ohlašovat Boží slovo a nedbá, jestli se tím zavede či ne.

V. BOŽÍ PROROK ODHALUJE KRÁLOVU PÝCHU A FALEŠNÉ JEDNÁNÍ JEHO PROROK?

A už stojí uprostřed té slavnostní akce, přímo před králem. Ten mu řekne: „Tak co, Míkajáš, máme jít do války, nebo máme od toho upustit?“ – Úplně z toho cítíte ten posměch. Asi jako když se vám někdo chce vysmát a řekne: „A co bys dělal na mém místě ty?“ Právě tak ironicky odpovídal i Míkajáš: „Jen vytáhni do války, jistě budeš mít úspěch!“ Král pochopí, že to prorok míní ironicky, a osopí se na něj: „Kolikrát tě mám zapřísahat, abys mi ve jménu Hospodinovo nemluvil nic než pravdu?“ – Vidíte tu jeho faleš? Před chvílí prohlašoval, jak Hospodinova proroka nenávidí, protože mu nepřináší žádné dobré zvěsti, a teď na Míkajáše křičí, že mluví stejně jako všichni ostatní. Míkajáš tedy zanechá ironie a vážně králi oznamuje, co mu dal Hospodin spáť: „Viděl jsem celý národ izraelský, jak bloudí po horách jako ovce, které nemají pastýře. Tak budou Izraelci, až skončí válka; zstanou bez krále a vrátí se pokojně domů.“

„Neříkal jsem ti, že mi nebude prorokovat nic dobrého?“ brblal izraelský král ke svému judskému kolegovi.

VI. MÍKAJÁŠOVO PODOBENSTVÍ Z NEBESKÉHO DVORA

Ale Míkajáš ještě neskončil: „A teď, králi, slyš slovo Hospodinovo, které je přímo pro tebe. Viděl jsem Hospodina, sedícího na trůnu uprostřed nebeských zástupů, a slyšel jsem, jak se ptá: 'Kdo zláká Achaba, aby vytáhl do války a padl u Rámotu v Gileádu? Na co se dá nachytat?' Ten říkal to a druhý ono. Nakonec zvíťazil návrh jakéhosi ducha, který řekl: 'Já ho zlákám. Vstoupím do úst jeho proroka a budu jej zrádně přestřelovat, aby šel do války.' 'No to je přesně ono,' řekl Hospodin, 'na to Achab určitě naletí.' – Vidíš králi, skutečně se stalo tak, jak řekl Hospodin. Tví proroci tě vedou do záhuby.“

VII: SIDKIJÁŠOVA A ACHABOVA REAKCE

Ještě než se král vzpamatoval, přistoupil k Míkajášovi Sidkijáš a vrazil mu polítek. Říká se, že potrefená husa zakejhá. V tomto případě to byl právě Sidkijáš, který byl odhalen jako ten, kdo falešně mluví o Bohu, kdo je pokřiveným, umolousaným obrazem proroka a jde jen za svým prospěchem. Míkajáš tím přibýhem z nebeského dvora jen nastavil zaprodanému proroku pravdivé zrcadlo. Proto Sidkijáš tak zuří a namísto pádných argumentů vyrukuje s pádnou pěstí. – Ani králova reakce na sebe nenechá dlouho čekat. „Chopte se Míkajáše a do vězení s ním! Tam bude o chlebu a vodě, dokud se pokojně nevrátím z vítězné bitvy.“ – „Pokud tomu tak bude, nemluvil skrze mne Hospodin,“ odpovídal Míkajáš tak, aby to všichni slyšeli a byli svědky.

VIII. ACHABOVA LEST A SMRT

Schylovalo se k bitvě a král Achab si vymyslel lest. Nevytáhne do boje v královském rouchu, nýbrž v přestrojení. Zřejmě tušil, že aramejský král bude usilovat právě o jeho hrdlo. Chtěl Achab obelstít jen nepřítele, nebo zároveň i Hospodina a uniknout tak jeho soudu? Nakonec mu však jeho lest nepomohla. V počáteční fázi se Aramejci vrhli na Jóšafata; podle odněj poznali, že to je král. Ale Jóšafat vyrazil svůj válečný pokřik a oni poznali, že to není Achab. Nechali Jóšafata Jóšafatem a hnali se jinam. Tu jeden z nich, jen tak, napjal luk a jeho šíp zasáhl přestrojeného krále Achaba. Ten chtěl z bojiště hned ujet ve svém voze, ale bitva byla tak prudká, že to nebylo možné. Král musel zůstat ve voze až do věčera a vykrvácel.

Jak ta bitva dopadla? Kdo vyhrál a kdo byl poražen? To nevíme. Víme jen, že když při západu slunce zazněl signál k ukončení boje, lidé se rozešli ke svým domovům. Míkajášovo proroctví se splnilo; Hospodinovo slovo se ukázalo jako pravdivé. Ovšem, Achab nezahynul v boji, jako vojevůdce v čele svého

vojska, nýbrž jako náhodná oběť, po které ani pes nešťkne... Pohřbili ho v hlavním městě, jak se sluší na krále, ale když pak u samařského rybníka oplachovali jeho zakrvácený vřez, přibíhali psi a lízali jeho krev...

IX. ZÁVĚR

„ACHAB“ – Neznáte vám to jméno jako hádanka, jako převrácené slovo? Zkuste si je přečíst pozpátku: „BACHA“! Co to znamená, dát si „bacha“? – Můžeme tomu rozumět jako výzvu, abychom se měli na pozoru a nejednali jako tento izraelský král, sobecky, bez ohledu na Boží slovo.

Zatrnulo nám trochu nad špatným koncem krále Achaba? Tak to je dobře, pokud nás to zatnutí povede k přemýšlení, jaký prostor dáváme Božímu slovu ve svém životě my.

MODLITBA

Pane Bože, děkujeme, že máme příležitost setkávat se s tvým Slovem, že k nám mluvíš prostřednictvím biblických příběhů. Ten dnešní byl smutný a neskončil právě happyendem. I tak to v životě bývá. Prosíme, ať je nám král Achab výstrahou, že sobectví, pýcha a lstivost se nevyplácí. Děkujeme za Míkajášův příklad věrnosti Božímu slovu. Ať je nám povzbuzením, že stojí za to zastávat tvou pravdu, i za nepříznivých okolností. Amen.

(7). PODNĚTY PRO ROZHOVOR

- když se o něčem mezi sebou radíte – poslechnete raději radu staršího kamaráda (sourozence) nebo mladšího? Má starší vždycky pravdu, protože je zkušenější?

- co znamená přísloví: koho chleba jíš, toho píšeš zpívej? Jak může být takovýmto pokušením ohrožen: – novinář – učitel – ministr – student či žák – starosta – farář – tvůrce reklamy – televizní redaktor – vědecký pracovník veřejného mínění...? Která z těchto povolání mají k prorokům nejbližší?

- co pomůže, abychom vzali vážně hlas osamocенého posmívaného?

- z kterých písní jsou následující úryvky: Nerozeznám dobře okraj propasti,... temné hlasy otázku mi kladou (S 327)... koho chceš sežrat myš, 2x2=5 (S 37)... pastvou slova svého daruj a blud škodných uvaruj (EZ 417)? Co mají tyto písně společného?

- pro Sidkijáše byly symbolem síly rohy. Za co byste se převlékli dnes, abyste znázornili sílu, které nic neodolá?

- který z proroků vedl zdařilou reklamní kampaň – Míkajáš nebo Sidkijáš?

- znáte z církevních dějin nějaký zápas podobný konfliktu mezi Míkajášem a Sidkijášem? Kde probíhají takové zápasy v současnosti? Jakých témat se mohou týkat – mezi politiky a novináři – v církvi – ve vládě – u vás doma – ve škole – v obci...?

- znáte někoho, kdo varoval před hrůzami fašismu nebo komunismu a přitom ho jeho současníci nebrali vážně?

- dovedli byste vysvětlit, co je faleš, falešný ?lov?k, falešné jednání?

- jak myslíte, že by Achab?v konec lí?ila u?ebnice d?jepisů? Jako tragický skon krále budovatele (viz nap?. P?emysl Otakar II.) – nebo jako konec toho, který utla?oval proroky?

Odkaz na pracovní list

[21 Achab?v konec](#)

[21 Achab?v konec - st](#)

Odkaz na píse?

[To já, ó Pane m?j, p?jdu, když mne posíláš](#)

[Bojujte, bojujte dál, pohle?te jen, v dálce svítá](#)

[Zachovej nás p?i svém slovu a dej k n?mu víru](#)

[Má duše Boha velebí, chválu vzdává](#)

[V nebi je tr?n \(SV360\)](#)

[H?íchy tvý t? jednou doženou](#)

[Temnou divnou mlhou bloudím sem a tam](#)

Cílová skupina

[Mladší školní](#)

[Starší školní](#)

Katechetické cykly

[Pozvání na cestu Starý zákon 2](#)

Biblický odkaz (kat)

[1 Královská 22,1–38](#)